

[முகநடில் குறிப்புகள் : முகநடலில் பதிவுசெய்தவர் : பாஸ்டன் பாலா] எஸ்.ரா: வாழ்வதது என பதே ஒரு மாயம் தான் . தீ ராநதி பிப்ரவரி 2005 இதழில் எனது நேர்முகம் வளியாகியிருக்கிறது. அப்பேட்டியின் சில பகுதிகள் அவர்களால் வளியிடப்படவில்லை. இணைய வாசகர்களாக காணாமலான நேர்முகம் பிரசுரிக்கப்படுகிறது. இலக்கியம் மற்றும் எனது வாழ்க்கை குறிப்புகள் சார்ந்த களேவிகள் அடங்கிய எனது நேர்முகம் முன்னதாக காலச்சுவடு இதழிலும் ஆறாம் திணை இணைய இதழிலும் குமுதம் இலக்கியமலரிலும் வளியாகியிருக்கின்றன. ஆகவே அக்களேவிகள் இந்த சந்திப்பில் இடம் பெறவில்லை. -

1) 00000000 000000000000 000 00000000 00000000 0000000000000000 00000 0000 00000000000000 000000000000000000 000000000 00000000. 00000000 0000000000000000 000000000000000000 000 00000000 000000000000 00000000 00000000 000000000000000000 000000 0000000000 0000000000000000 0000000000000000 00000000 00000000 0000000000 00000000 00000000 00000000000000 00000000 0000000000. 000 000000000 0000000000 00000000 0000000000 00000000000000 00000000 00000000 000000000000000000 . ?

யதார்த்தவாதம் என்ற பெயரில் சமூக அனுபவத்தை எழுதுவது மட்டுமே கதை என்று கபிக் குரலிடடாக் கொண்ட ஒரு சாராரும் , மறுபக்கம் லட்சியவாத கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்றபடி கதையை ததையாகக் கொடுக்கும் சீர்திருத்த கதாசியர்களாகும் இடையில் கதைகள் என்பது ஒரு புனைவு என்று சொன்னவர்களில் நானும் ஒருவன் . அது ஒன்றும் எனது கண்டிப்பிப்பல்ல. கதைகள் புனைவு என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மைதான் . ஆனால் புனைவு என்பதை பொய் என்று புரிந்து வதை திரும்பித் தான் மறுத்தனே . கற்பனை என்பது உண்மையைக் கெட்டுப் போனது அல்ல. உண்மையைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் வளியிட்டுத் துவதற்குமான சாதாரணபாடு என்று கபிக் நினைவே .

யதார்த்தம் என்பதும் ஒரு புனைவே. அதை முன் முடிவுசெய்யப்பட்ட புனைவாக சொல்லலாம் . கடந்த காலங்களில் யதார்த்தத்தை தட்டையான ஒற்றைப் பரிமாணமுள்ளதாக மட்டுமே புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் . உண்மையில் யதார்த்தம் பலதளங்களையடைகிறது. அதீதமும் இயல்பும் ஒன்றாக முயங்கிக்கிடைக்கக் கூடியது. காலத்திற்கு காலம் யதார்த்தத்தைப் பற்றிய புரிதல் தொடர்ந்து மாறிக் கொண்டதோன்றி இருக்கிறது, யதார்த்தம் என்ற பெயர் நடப்பெற்று வந்த சலிப்பிடட்டும் ஒற்றைத்தன்மை கதைமுறைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று தான் பரிசீலனா

Written by - சந்திப்பு: தளவாய் சூந்தரம் -
Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

ஊழியரும் வந்திருக்கிறேன். நம் கதை மரபு ஒற்றைத்தன்மை வாய்ந்தது அல்ல. அது பன்முகத்தன்மை வாய்ந்தது,

கர்ப்பிணி ஒருத்தி நடந்துவரும் போது அவள் வயிற்றில் உள்ள குழந்தை தன் இருப்பிடத்தில் இருந்து நகரவேயில்லை ஆனால் குழந்தையும் பலமலை தூரம் கடந்து தானே செல்கிறது. அது யதார்த்தமா, இல்லையா?

2) ஊழியர்கள் மனம் (ஊழியர்கள் மனம்: ஊழியர்கள் மனம்): ஊழியர்கள் மனம் ஊழியர்கள் மனம் ஊழியர்கள் மனம், ஊழியர்கள் மனம் ஊழியர்கள் மனம் ?

புதிய கதை எழுத்து என்று எதனைச் சொல்கிறீர்கள் என தயேவில்லை. நான் புதிய கதை எழுத்து பாரதி புதுமைதித்தனில் துவங்கி மௌனி, நகுலன், மதுதாசாமி, ஜி.நாகராஜன், சம்பத், கோபிகிருஷ்ணன், ஜெம்மோகன், கோணங்கி, பிரமே ரமஷே, உமா வரதராஜன், மதுதாவிங்கம். லட்சுமி மணிவண்ணன், காலபரைவன் என நீண்டது தொடர்ந்து வந்து கொண்டேயிருப்பதாகவே நின்கை்கிறேன்.

எது யதார்த்தம் என எதாவது வரையறையிருக்கிறதா என்ன? பயன்பாட்டிற்கு உட்படுகின்றவற்றை மட்டும் நாம் யதார்த்தமாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். நம் புலன்கள் தான் யதார்த்தத்தின் வரையறையாயி்ருந்திருக்கிறது. ஆனால் புலன்கள் முழுமையானவையல்ல. அவை குறைபாடானவை என்பதை ஒவ்வொரு மனிதனும் பல சந்தர்ப்பங்களில் உணர்ந்து தானே இருக்கிறான். நம் கால இடப்பிரகஞ்சைகூட புனைவை தானே. அதை நாம் அன்றாடம் பூழங்குவில்லையா? புனைவை தான் நமது பெயராக சட்டியிருக்கிறோம். நம் உடல்கள் புனைவால் தானே நிரம்பியிருக்கிறது.

புனைவை புரிந்து கொள்வதற்கும் அதனுடாக உள்ள புனைவடிக் குகளை கண்டறிவதற்கும், உருவாக்குவதற்கும் புதியகதை எழுத்து முயற்சிக்கிறது. அது தமிழில் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டு கொண்டிருந்தான் வருகிறது.

கடந்த கால எழுத்தாளர்கள் யதார்த்தத்தை புரிந்து கொள்ளவேயில்லை தங்கள் எழுத்து உண்மையை கண்ணாடி போல பிரதிபலிக்கின்றது என்று அறிவித்துக் கொண்டார்கள்.. ஆனால் கண்ணாடி உருவத்தை இடவலமாக மாற்றி தான் பிரதிபலிக்கும் என்றசாதாரண நிஜத்தை கூட புரிந்து கொள்ளாமல் இருந்தது தான் வேடிக் கையாக இருக்கிறது

3) 00000000 000000000000000000 00000000000000 000000000000 000000000000 ?

சொல்லும் மரபிலிருந்து எழுத்து மரபிற்கு கதைகள் மாற்றம் கொண்ட போது கட்ட கதை மரபுகள் கவிடப்படவில்லை. தமிழ் சிறுகதையின் ஆரம்ப கால முயற்சிகளில் வளம்படையாக இதனை காணமுடிகிறது. குறிப்பாக உதிரி மனிதர்களாகும், அபௌதீ கதளங்களாகும், மறுகதைகளாகும், இடமிருந்து திருக்கிறது.

பாரதி, புதுமணித்தன் கதைகளில் கதைசொல்லல் தனித்துவமாக தானே இருந்தன. ஆனால் அதன் அடுத்த தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் கதையின் மையமாக குடும்பத்தை சூழக் கியதும் அதன் தின்பாடகளை பதிவு செய்வது மட்டுமே கதைகளின் வலை என முடிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ரேடியோ நாடகங்களை போல வாய் ஓயாமல் பசும் கதாபாத்திரங்களை எழுதி நிரப்பியது தவறான வழிகாட்டுதலாக புகிறது. இதன் தொடர்ச்சி அடுத்த பதினைந்து வருடங்களில் சிறுகதைகள் மத்தியதர வர்க்கத்து மனிதர்களின் பாலம்பலுக்கும் நிராசைகளாகும் உரிய வடிவமாக சூழங்கிப் போய் விட்டது.

காக்கி, சகாவ், தஸ்தாயவெஸ்கி, டால்ஸ்டாய் போன்றவர்களின் ருஷ்யசிறுதலைகளும் மாப்பசான். பாலசாக் போன்ற பிரெஞ்சு இலக்கியவாதிகளும் எட்கர் ஆலன் போ, ஜாக் லண்டன், ஸ்டீபன் கிரேன் போன்ற அமெரிக்க சிறுகதையாசிரியர்களும் தமிழில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போதும் அந்த எழுத்துகளிடமிருந்து தமிழ் எழுத்தாளர்கள் எதையும் கற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது ஆச்சரியமாக தானிருக்கின்றது.

அதே வளையில் வளமயான சங்ககவிதைகளும் சமணபெளத்த காப்பியங்களும், நூற்றுவகை கதை சொல்லல் முறைகொண்ட நாட்டார் கதைகளும், தனமங்களும் நம்பிக்கைகளும். கட்ட தமிழ் சிறுகதையாசிரியர்களை பாதிக்கவில்லை. பின் எதிலிருந்து தான் இவர்கள் உருவானார்கள்? எதை தங்களது பார்வையின் அடித்தளமாக கொண்டிருந்தார்கள்? எதையதார்த்தம் என்று சொல்கிறார்கள் என்புரியவில்லை.

4) 00000000 0000000000 000000 0000000000000000 000000 00000000 00000000000000 00000000 00000000000000000000. 0000000000000000 0000000000 00000000 000 00000 0000000000 000 0000000000. 0000000000 00000000000000 000 0000000000 00000000 0000000000000000 000 0000000000 000 000 0000000000 000 000000000000 000000000000. 00000000 00000000000 0000000000 0000 0000000000000000 00000000 0000 ?

Written by - சந்திப்பு: தளவாய் சூந்தரம் -

Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

நடுபுங்குருதி நாவலின் துவக்கம் புத்தாண்டுகளுக்கு முன்னான எழுதிய காட்டின் உருவம் சிறுகதையிலே துவங்குகிறது. நடுபுங்குருதி நாவல் வமே பலை என்ற புனைவான கிராமத்தில் வாழும் வமேபர்கள் என்ற மனிதர்களையும் அவர்களது மடர்க்கமான வாழ்க்கை போராட்டத்தையும், துக்கத்தையும் வதேனகையையும் அவர்களது விசித்திர கனவுகளையும் சொல்கிறது.

உப பாண்டவம் போன்று ஒரு இதிகாசத்தின் மீதான மீள்புனைவாக ஒரு நாவலை எழுதிய பிறகு இருபதாண்டுகளும் மலோக என்னுள் புதையுண்டிருந்த வமே பலையை எப்படி பதிவு செய்வது என்று யோசனையாக இருந்தது.

பாலய நாட்களில் மாட்டுதரகர்களோடு சந்தைக்கு செல்லும் போது அவர்கள் தாங்கள் அறிந்த கதையை வழியலெலாம் சொல்லிக் கொண்டு வருவார்கள். அதில் எது நிஜம் எது பொய் என்று பிரிக்க முடியாது. கதாபாத்திரம் போன்று வர்ணிக்கப்பட்ட மனிதனை சந்தையில் நேரிலே நாம் காண சந்தர்ப்பம் அமையும். அதே நேரம் அவர்கள் தங்களது நிலவியலையும் அதனைப் பித்திருக்கும் துர்கனவையும் தொடர்ந்து எல்லாகதகளிலும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதை உணர முடிந்தது.

அந்த கதை சொல்லல் முறையை தான் நடுபுங்குருதியிலும் காணமுடியும். குறிப்பாக இயற்கையையின் கரங்கள் வாழ்வை எப்படி புரட்டிப் போட்கின்றன என்பதையும் அதன் கார்பரமும் கருணையும் எப்படிப் றீட்கின்றன என்பதையும் இந் நாவல் மயமாகக் கொண்டிருக்கிறது.

என்னைப் பொருத்தமட்டில் அந்த நாவல் ஒரு வயிலின் கதை. நிலப்பரப்பெங்கும் வயிலில் ஒரு மடர்க்கமான மிருகத்தை போல தன் விருப்பப்படி சூற்றியலைகிறது. வயிலை குடித்துக் கிறங்கிய மனிதர்கள் தீமையின் உருக்களை போல நடமாட்கிறார்கள். வாழ்வை பற்றிய உயர்வெண்ணங்கள் எதுவும் அவர்களிடமில்லை. சாவை குறித்த புலம்புதல்களும் இல்லை. அந்த நிலவியலில் வாழ்வது என்பதே ஒரு மாயம் தான்.

தாவரங்களின் உரையாடலில் இருந்து எனது கதைவெளி மாறிக் கொண்டுவரத் துவங்கியது. அதன் தொடர்ச்சியாக வயிலைக் கொண்டுவாருங்கள் தொகுப்பின் அதிகதகளையும் உப பாண்டவம் நாவலையும் சொல்லலாம். அதன் பின்னணியில் தான் நடுபுங்குருதி வந்திருக்கிறது. ஆகவே எழுத்து முறை இப்போது தான் மாற்றமடைந்துள்ளது என்பதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

Written by - சந்திரமுக்தா: தளவாய் சமுத்திரம் -

Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

5) 00000000 000000000000 0000000 00000000000 000000 00000000000000000 00000000000000
 00000000 00000000000000000000 00000000 000000 0000 00000000000000 0000000000000000
 00000000000000 00000000 00000000 00000000 000000000000000 00000000 000000000000000000000000
 00000000 00000000 00000000000 ?

ஒரு நேரத்தில் ஓரையொரு பொருளை மட்டுமே யாவரும் வாங்க வளையும்தான் என்று
 கட்டியாபத்துத் துவதற்கு தமிழ் இலக்கியம் என்ன ரஷேன் கடையா? மலே
 இலக்கியங்களே படித்து விட்டு காப்பியதிக் கிறார்கள் என்று சொல்பவர் யார்? அ
 அவர்கள் என்ன வாசித்திருக்கிறார்கள்.? வம்பு பச்சைசூகளும்தான் அவதூறல்களும் தொடாத
 துறையிருக்கிறதான் என்று. இல்லலை என்றால் யதார்த்தவாதகதைகள் இவ்வளவு
 நாட்களுக்குள் எழுதி முடிக்கப்பட்டுவிடும் என்று ஏதாவது ரிடயர்ட் மண்ட் ததே
 ஏதாவது இரூக்கிறதான் என்று? தங்களுக்கு புரியாத ஏதுவாகியிருந்தாலும் அது
 வளையாட்டு இலக்கியத்தின் காப்பிய என்று கச்சிப்படாமல் சொல்வதற்கு ஒரு கட்டமே
 தயாராகியிருக்கிறது.

6) 0000000000 000000 00000000 0000000000 00000000000000000000 0000000000000000 ?

பன்முகப்பட்டதாகவும் பல்வகையான ரிய தளங்களில் செயல்படும்வதாகவும் புதிய
 எழுத்துவகை உருவாகியிருக்கிறது. குறிப்பாக தமிழ் கவிப்பியில் பணக் கவிஞர்களின் வரவு
 இதுவரையில் லாத சாதனங்களே உருவாகியிருக்கிறது. இவர்கள் ஆபாசமாக
 எழுதுகிறார்கள் என்று கச்சிப்படிவது அர்த்தமற்றது. ஆபாசம் வீட்டு தொலகைகாட்சியில்,
 பாடல்களில், பச்சையில், நடவடிக் ககளில் வீட்டுகளிலும் ஊடகங்களிலும் படுகிவழிவத
 ரசித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் பால் உணர்வுகளை ஓடும் கட்ட உடலின் குரலாக
 பணக் கவிதைகளில் வளையப்படுத்துவதே எதிர்ப்பது ஒரு திட்டமிட்ட வன்முறை
 என்பன

சிறுகதையிலும் அபிநலை மனிதர்கள் பற்றியும் மனத்திரிபுகள், பால் இச்சகைகள்
 குறித்து பச்சையும் கதைகள் சிறப்பாக எழுதப்பட்டுவருகின்றன. புத்தகவளையிட்டில் ஒரு
 உலகத்தரம் தமிழ்க்கு சாதனங்களாகியிருக்கிறது. ஆனால் நாவல்கள் மிக குறைவாகவே
 எழுதப்படுகின்றன. அதிலும் குறிப்பிடும் படியாக ஏதுவாகி லலை. மாலதி மதைரி,
 தன்நெல், குட்பிரவேதி, ராணி திலக, ஸ்ரீ நசேன் போன்றவர்களின் கவிதைகள்
 படித்திருக்கின்றன. சிறுகதைகளில் ஜே. பி. சாணகயா, ஸ்ரீ ராம. லட்சுமி மணிவண்ணன்.
 காலபரைவன் போன்றவர்கள் புதிய தளங்களே உருவாகி வருகிறார்கள். இவர்கள
 தவிர்த்து நான் தொ.பரமசிவத்தின் எழுத்துக்களையும். தியடோர் பாஸ்கரனின்
 கட்டுரைகளையும் ஈடுபாட்டுடன் வாசித்து வருகிறேன். மொழிப்பெர்ப்பில் ஜி.
 குப்புசாமியின் செயல்பாடு மிகவும் கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

7) 00000000 0000 00000000 000000000000 0000000000000000 000000000000000000 ?

போர்ச்சுகல் நாட்டை சேர்ந்த நோபல் பரிசு பெற்ற எழுத்தாளரான ஜோஸ் சரமாகோ வின் நாவல்கள் மிகவும் சிறப்பானதாகியிருக்கின்றன. குறிப்பாக திஸ்டோன் ராப்ட், திகாஸ்பல் அக்கார்பிங்டு ஜீ சஸ் கிரஸ்ட் இரண்டையும் கடந்த பத்தாண்டுகளில் நான் வாசித்த மிகச்சிறந்த நாவல்களெனச் சொல்வனே. இன்னொருவர் ஆர்கன் பாமுக என்ற துருக்கியை சேர்ந்தவர் இவரது மனை நமே இஸ்ரெட் என்ற நாவல் மாரக் வஸெின் நூற்றாண்டுகால தனிமகைக்கு நிகரானது. 26 மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் பின்னவீனத்துவ நாவல்து.

ஹரூகி மூராகமியின் சிறுகதைகளும் வில்லா எமிப் போர்ஸ் காவின கவிதைகளும் வாசிப்பில் புதிய அனுபவம் தருகின்றன. மாரக் வஸெின் புதிய நாவல் மெமீஸ் ஆப் மனை மலென்கலிக் வோர்ஸ் ஆங்கிலத்தில் இன்னமும் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டது வஸெியாகவில்லை. அது மிகச்சிறந்த நாவல் என்று எனது நண்பரும் முக்கியலத்தீன் அமெரிக் சிறுகதை எழுத்தாளருமான பெர்னான்டோ ப்ஸூரான் பினோ மெயில் அனுப்பியிருக்கிறார். வாசிக்க காத்ததுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

6) 000000 00000000 0000000000 0000 00000000 0000000 000000 0000000000000000 ? 000000 00000000000000 0000000000000000 00000000 0000000000 00000000000000 00000000 00000000 000000000000 000000000000 ?

இன்று தமிழில் இலக்கிய விமர்சகர்களையேல்லை. தற்போது விமர்சகர்களாகியிருப்பவர்கள் பலரும் தங்களக்கு பரிச்சயமான கோட்பாடுகளை பரிசோதித்து பார்ப்பதற்கான சோதனை எலியாக தான் இலக்கியபடபைபுகளை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இவர்களுக்கு முறையானதொரு இலக்கிய கோட்பாடுகள், தத்துவங்களின் பரிச்சயமும், தமிழ் இலக்கியத்தின் தரேச்சியும் இல்லை.

இரூபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த விமர்சன தந்தைகள் எதை எழுதுவது, எதை எழுதக் கூடாது என்று முடிவு செய்யும் கலாச்சார காவலர்களாக தங்கள்கருதிக் கொண்டுவெட்டுக்கத்திகளுடன் தணிக்கையாளர்களையே பதோல செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். அன்றைய இலக்கிய விமர்சனம் தரூச்சண்டை பதோல வசகைகளும் கொச்சையும் நிரம்பியதாக தான் காணப்பட்டாகிறது.

இன்னொரு பக்கம் இலக்கிய விமர்சனம் என்ற பெயல் துதிபாடலும் ஆராதனைகளும்

Written by - சந்திப்பு: தளவாய் சூந்தரம் -
 Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

மிக அதிகமாக நட்பை நெறிசெய்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் பரோஹே, தமிழ் கால்வினோ, தமிழை காப்பாற்ற வந்த பின்நவீனத்துவ டொனால்டு பார்த்தலமே, தமிழ் காப்கா. என தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு உலக அங்கீகாரப் பட்டங்கள் தந்தது உள்ளூர் விமர்சகர்களையே தவிர வேறு யார்?.

புதுக்கவிதையை பற்றி உப்புப் பறொத இரண்டாம் விமர்சன கட்டுரை தொகுதிகளை வெளியிட்டும் விட்டும் சாகித்ய அகாடமி பதவியையும் சர்வதேச அரங்கங்களில் கட்டுரைவாசிக்கவும் சந்தர்ப்பத்தையும் உருவாக்கிக் கொள்ளும் அபத்தம் வேறு எங்காவது இருக்கிறதா என்ன? ஆங்கிலத்துறைகளில் பணியாற்றிக் கொண்டு அரைகுறையாக கற்றுக் கொண்ட விமர்சனபாடங்களை தமிழ் இலக்கியவாதிகளின் மீது ஏவிவிடும் உளறல் இன்னொரு புறம் பின்நவீனத்துவ விமர்சனமாகப் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது.

பல்கலைக் கழகங்கள் குறிப்பிடத்தகுந்த இலக்கிய விமர்சகர்களை உருவாக்கவேயில்லை. மாறாக நல்ல நாவல்களை, கவிதைகளை பரிசீலனைக் குரிய புத்துமார்க்களே விகளாக உருமாற்றி வகுப்பெடுத்து சராசரி ரசனை அளவைக் கூட சிதைந்து விட்டிருக்கிறார்கள். விதிவிலக்காக உள்ள தொ.பரமசிவம். அ.கா.பெருமாள், அ.மார்க்ஸ் வீ. அரசு போன்ற பரோசியர்கள் கூட கவிதை, நாவல், சிறுகதை போன்ற இலக்கிய விமர்சனத்தையெல்லாம் நாட்டார் கலைகள், மொழித்துறை, நாடகம், அரசியல் நிகழ்வுகள் சார்ந்து தான் அதிகம் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். மிகவும் கவனத்துக்குரிய விமர்சகர்களாக மதிக் கபட்ட தமிழவன், நாகார்ஜுனன், எம்.பி.முத்துக்குமாரசாமி, எஸ்.சண்முகம் போன்றவர்கள் இப்போது எழுதுவதேயில்லை.

அமெரிக்க பல்கலைக் கழகங்களில் பணியாற்றிக் கொண்டு தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஏ.கே.ராமானுஜமும் ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட்டும் செய்த பங்களிப்பின் ஒரு பகுதியாவது இங்குள்ள கல்வித்துறை அறிஞர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

மிகலை பக்தின் தஸ்தாயவெஸ்கியின் படபைபுலகினை பற்றி விரிவாக 300 பக்க நூல்களை எழுதியிருக்கிறார்.. இதாலோ கால்வினோ சுவெவிலக்கியங்களை எப்படி வாசிப்பது என்று தனிப்புத்தகமே எழுதியிருக்கிறார். உமபர்த்தோ ஈக்கோவின் கட்டுரைகள் மொழியலையும் மறக்கப்பட்ட சரித்திரத்தையும் பச்சுகின்றன. இவர்களை போலவே ட்ரெதாவும் லக்கானும் மிஷலை பிக்கோவும் எழுதிய விமர்சனங்கள் நம்கையில் வாசிக்ககிடக்கின்றன. இவர்கள் எவரும் எழுத்தாளர்களை புகழ்ந்து கொண்டாடுவதற்கு விமர்சனத்தையெல்லாம் பயன்படுத்தவில்லை. மாறாக படபைபை புரிந்து கொள்வதற்கான சாத்தியங்களை அதிகமாகக் குகிறார்கள். தமிழில் இந் தவகை விமர்சனங்கள் இல்லை. அதனால் தான் இன்றைய இலக்கியவிமர்சகர்களை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை..

Written by - சந்திரா: தளவாய் சூந்தரம் -
Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

ஆர்வம் என்று அதை சொல்ல முடியாது. ஒரு கற்றுக் கொள்ளல் என்று சொல்லலாம். கற்றுக் கொள்வதைக் கட்டாயப்படுத்த முடியுமா என்ன? நாம் எழுதத் துவங்கியதும் கற்றுக் கொள்வதை நிறுத்திவிடுகிறோம்.

11) 000000 000000000000 0000000000000000 000000 00000000000000000000 0000000000000000 ?

சமகாலம் என்றால் என்ன? காலண்டர்தாட்கள் காட்டும் ததேதியும் வருடமுமா அல்லது ஊடகங்கள் பெறுகி காட்டும் பிரச்சனைகளை சமகாலம் என்று அர்த்தப்படுத்திக் கொள்கிறீர்களா.. சமகாலம் என்பது ஒரு தோற்றம் மட்டுமே. அதன் வேர்கள் எந்த நூற்றாண்டில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று சூலபத்தில் அறிந்து கொண்டுவிட முடியாது.

சோபாக்ளிசின் ஓபிபஸ் ரிக்சினை வாசிக்கும் போது அது நம் காலத்தை பிரதிபலிப்பதாகவே உள்ளது. ஆனால் நாடகம் எழுதப்பட்டு இரண்டாயிரமாண்டு கடந்துவிட்டிருக்கிறது. உம்பர்த்தோ ஈகோவின் நாவல்கள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்திய ரகசிய அமைப்பான டெம்பிளர்களையும் மடாலயங்களையும் நினவைவர்கள் அழிந்து போகும் தீ வயைமே பசுகின்றன. அதற்காக அதை கடந்த காலத்தின் கதை என்று விலக்கிவிட முடியுமா? அந்துவாந்த சந்த எக்சுபரின குட்டி இளவரசன் எந்த சமகாலத்தின் வளிப்பாடு என்று நினகைக்கிறீர்கள்,

காலம் பற்றிய நமது புரிதல் தளிவற்றது. நான் காலத்தை சதா திசுகளற்று பொங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு நீ ருற்றை போல தான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஓடிக் கொண்டிருக்கும் ஆற்றின் மீது அருகாமை மரங்களும் வானில் பறக்கும் பறவையின் நிழலும் தண்ணீர் பிரதிபலிக்கின்றன. ஆனால் நம் குடத்தில் அள்ளும் தண்ணீர் பிம்பங்கள் ஓடிக் கொண்டு வருவதில் லயை. என்றால் எங்கே பிரதிபலிப்பாகிறது பிம்பம்? தோற்றம் கடந்த நிஜம் இருப்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டியதில் லயை?

12) 0000000 000000 00000000 000000 00000000000000000000 .0000000 000 00000000000 0000000000 0000000000 0000000000000000 ?

புத்தரை தொடர்ந்து புத்தாண்டுகளாக பயின்று வருகிறேன். இந்தியசமீகத்தை, மனதை புரிந்து கொள்வதற்குப் பௌத்தம் சரியான வழிகாட்டுதலாகியிருக்கிறது. சாஞ்சி, கயா, சாரநாத், நாகார்ஜுன கொண்டா என பௌத்த வாழ்விடங்களை தேடிச் சென்றும் பார்த்து

Written by - சந்திப்பு: தளவாய் சூந்தரம் -
 Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

வருகிறேன். இன்று பௌத்தத்தை கொண்டாடும் பலரும் அதன் சமீககருத்துக்களை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டு மற்றயாவையும் விலக்கிவிடுகிறார்கள். அரசியல் காரணங்களாகக் கான மாற்றுபடிமமாக மட்டும் புத்தர் பயன்படுத்தபட்டு வருகிறார் உண்மையில் பௌத்த வாழ்முறையில் எவருக்கும் ஈடுபாடில்லை. பௌத்த அரசியலை மறக்கொள்பவர்கள் வன்முறையை தங்களது ஆயுதமாக கொள்வதையும் சூயமகோகத்தில் உறிப்போயிருப்பதையும் காணும்போது இவர்கள் எந்த புத்தரைப் பற்றி பசுகிறார்கள் என்று சந்தகேமாகதானிருக்கிறது.

புத்தத்தினை புந்து கொள்ளாமல் போனதும் அதை வாழ்க்கை நெறியாக பின்பற்ற தவறியதும் இந்திய சமீகம் இழைத்த மாபெரும் தவறு. அதே போலவே பெரியாரை இந்து மத எதிர் பாளர் என்று சூருக்கி அவரை ஒரு திராவிட கட்சிதலைவரை போல கட்சி அடையாளத்திற்குள் அடக்க முயன்றதும் தமிழ் அறிவாளிகளின் தவறான வழிகாட்டுதல் என்றே சொல்வனே.

பெரியாரைப் பற்றிய இன்றைய விமர்சனங்கள் யாவும் அவதூறிகளாவே உள்ளது. அவரின் சீரிய விவாதங்களை மீட்பிறைப்பதற்கான தந்திரமாகவே தெரிகிறது. பெரியாரை நுட்பமாக வாசித்த எவரும் அவரை துதிபாட மாட்டார்கள். மாறாக தமிழ்சமீகத்தின் மீது அவர் எழுப்பிய களேவிகளும் அவரது நேரடி செயல்பாடும் எத்தனை வலிமையானது என்று கட்டாயம் புரிந்து கொள்வார்கள். பெரியார் ஒரு சிந்தனை தளத்தை உருவாக்குகிறார். அதே வேளையில் அதன் செயல்பாட்டிற்கான சாததியபாடுகளையும் உருவாக்கியிருக்கிறார்.

புத்தத்திற்கு ஒருவர் மதம் மாறுவது என்பதையே என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. ஒருவன் எந்த மதத்தினை சார்ந்து இருந்தாலும் அவன் பௌத்தனாக வாழமுடியும். பௌத்தம் ஒரு மதமல்ல ஒரு வாழ்முறை. ஒரு சிந்தனைவெளி. இன்னும் சொல்லப்போனால் பௌத்த ஈடுபாடு ஒரு மதமற்றுப்பு செயல்.

அதே நேரம் ஒன்றை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும் பௌத்தமும் முழுமையாக ஸ்தாபனமயமாக கபட்டுவிட்டது. இரண்டு மகாபிரிவுகள். அதற்குள் நுற்று துணைபிரிவுகள். மாந்திரீ கம் தாந்திரீ கம், என ரகசிய சடங்குகளையும் பாலியல் கிளர்ச்சி தரும் வழிபாடுகள், பரபரப்பான மனிதர்களின் மனநெருக்கடியை போக்கும் எளிய தியானமுறை என்று எளிய வணிக தந்திரங்களாகக் கொண்டதாகவும், என மறமைக அதிகார சக்தியாகவும் கட்ட தன்னை உருமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் பௌத்த சிந்தனைகளும் தத்துவமும் அறமும் ஸ்தாபன கட்டபாடாகக் குவெளியில் தனித்த சிந்தனைகளாக அறிவார்ந்த வழிகாட்டுதலாக உள்ளது. நாம் பின்பற்ற வேண்டியது இது போன்ற பௌத்த நெறியை தான்.

13) 0000000000000000 000000000000 0000 0000000 0000000 0000000000 000000 000000 0000000000
0000000 00000000 000000000000000000000000 ?

நான் சூற்றூலா பயணி அல்ல. இன்னும் சொல்லப்போனால் புகழ்பெற்ற சூற்றூலா ஸ்தலங்கள் எதையும் நான் பார்த்ததே கிடையாது. தாஜ்மகாலை கப்டயமுப்யி”ன் கரகைளை ஓட்டிய கிராமங்களில் சூற்றிக் கொண்டிருந்த போது வயல்வெளிகளின் பின்னிருந்து தான் பார்த்திருக்கிறேன். எனது தடேதலின் காரணம் தளெவற்றது. அது அவ்வப்போது கிளகைக்கப்டியது. பயணத்தில் குறிப்பெடுப்பதோ, புகழ்ப்படம் எடுத்துக் கொள்வதோ எதுவும் கிடையாது. குறிப்பாக எந்த ஊர்க்குப் போகப்போகிறேன் என்ற திட்டம் கப்ட கிடையாது. இமயமலையின் பதினெட்டாயிரம் அபி உயரம் வரை சனெற்றிருக்கிறேன். கிரகாட்டிற்குள் நடந்து திரிந்திருக்கிறேன். கீழ்வாலகை குகைஓவியங்களை கண்டிருக்கிறேன். அஜமீரின் தருகுகளில் உறங்கியிருக்கிறேன். பூழ்திபபிந்த உடையும் பிளாட்பாரகடகைளில் உணவுமாக வாழ்வது பழக்கபட்டிருக்கிறது. இப்போதும் எனது பயணம் இலக்கற்று எந்த நரேமும் புறப்பட தயராகதானிருக்கிறது. ஓரயேொரு வறேபாடும் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தது போல பயமற்று எந்த நகரிலும் சூற்றித்திரிய முபிவதில்லை. அத்தோடும் பலவருடமாக ஊர்சூற்றியதால் சம்பாதித்த உடல்களோளாறுகள் பயண எல்லையைச் சூர்க்கிக் கொண்டுவட்டிருக்கிறது.

14) 000000000000 00000000000000 000000000000 00000000000000000000000000000000 00000000
00000000000000 00000000000000 000000 00000000000000000000 000000000000000000 00000 00000000000000
0000000000000000 000000 000000 0000000000 ?

எழுத்தாளின் தவேகை காட்சி ஊடகங்களிலும் மிக அதிகமாகயிருக்கிறது. ஆனால் எழுத்தாளன் இடம் எவரோ ஒரு நகலெடுப்பவரால் நிரப்பபட்டு விடுகிறது சினிமாவில் கதை என்பது எழுதப்படவதில்லை மாறாக உருவாக் கபடவது. கதையை உருவாக் குவதற்கு என ஒரு கப்ட்டமே வலேகை செய்கிறது. அதற்காக பல ஆயிரம் செலவு செய்கிறார்கள். அனால் அந்த செலவில் நூற்று ரபாய் கப்டபுத்தகம் வாங்குவுதற்கு செலவிடப்பட்டிருக்காது.

எந்த சினிமா நிறுவனத்திலும் நூலகம் என்ற ஒன்றை நான் பார்த்ததேயில்லை. தந்திப்பேரமும் வார ஆதழ்களும் தவிர்த்து மருந்துக்கு கப்ட ஒரு நாவலோ சிறுகதை புத்தகமோ கதைவிவாதம் நடக்கும் அறகைளில் கண்டதேயில்லை.

சினிமாவிற்கான நல்ல கதைகள் இல்லை என்பது பொய். நல்ல கதைகளை படமாக்க தயாரிப்பாளர்கள், நடிகர்கள் முன் வரவில்லை என்பது தான் நிஜம். அதனால் தான்

Written by - சந்திப்பு: தளவாய் சூந்தரம் -
Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

தமிழில் மிக அபூர்வமாகவே அழகி, ஆட்டோகிராப் . காதல் போன்ற படங்கள் வளையுருகின்றன.

கடந்த இரண்டு மாதங்களில் பெருமழைக்காலம், காழ்சா, அகலே என்று மயின்று மலையாள படங்களையெ பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. மிக யதார்த்தமான, ரசனமிகக் படங்கள் . திரையரங்களில் அரங்கம் நிரம்பி வழிய தான் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. இதில் அகலே என்ற படம் கண்ணாடி சிற்பங்கள் என்ற டென்னிசி வில்லியம் சின் உலகப்புக்கழ் பற்ற நாடகத்தை அடிப்படையாக கொண்டது வியாபி பிரசாத் இயக்கியது. இந்த அளவிற்கு கபிட தமிழில் முயற்சிகள் நடப்பெறவில்லை என்பது கவலைக்குயதாகவயே”ரூக்கிறது.

15) 00000000 00000000000000 00000000 0000 00000000 000000000000 00000 0000000000 00000 00000000 .0000000000000000 00000 000000000000 00000000 00000000 00000000 .?

கல்லூரி நாட்களில் இருந்தே “மதுரையி”ல் உள்ள திரைப்பட சங்கங்களின் வழியாக உலகதிரைப்படங்களை காணும் பழக்கம் எனக்கு உருவாகியிருந்தது. அத்தோடு கரேளாவில் ஜான் அபிரகாமால் துவக்கப்பட்ட ஓட்சோ என்ற திரைப்பட இயக்கத்தின் நண்பர்களின் நட்பு தொடர்ந்து அவர்கள் நடத்திய சினிமாபயிலரங்குகளில் கலந்து கொள்ளவும் திரைப்படவிழாக்களில் பங்கேற்கவும் ஆர்வத்தை உருவாகியது. பதினாறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நான் உலகதிரைப்படங்களை பார்த்து வருகிறேன். டெல்லி கல்கத்தா பெங்களூர் என பலவற்றோ திரைப்படவிழாக்களுக்கு சினிமா வந்திருக்கிறேன். அந்த ரேதார கோவெஸ்கியும், லூயி புனுவலும், பெலினியும் கார்சுவோவும் எனக்கு பிடித்தமான இயக்குனர்கள் .

சின்னையே போன்ற பெருநகரங்களில் கபிட திரைப்படங்களை தியூயி”டுவதையே தவிர்த்து அதைப்பற்றிய முறையான அறிமுகமோ, தீ விரமான விமர்சனங்களோ நடப்பெறாதேயில்லை. தியோடர் பாஸ்கரன், வெ. ஸ்ரீ ராம் போன்ற ஒரு சில தனிநபர்களின் ஈடுபாடு மட்டுமே சினிமாவை புரிந்து கொள்வதற்கான எழுத்துப் பிரதிகளை உருவாக்கி தந்திருக்கிறது. சினிமாவை பற்றி எழுதுபவர்கள் தமிழில் மிக குறைவு. இலவசமாக உலகின் சிறந்த படங்கள் திரையிடப்படும் போது கபிட அங்கு தமிழ் எழுத்தாளர்களோ, கவிஞர்களோ வந்து பார்ப்பதேயில்லை என்பது தான் உண்மை.

சின்னையில் மட்டும் ஆயிரக்கணக்கில் உதவி இயக்குனர்களும் துணை இயக்குனர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் இருநூற்றுப் பேரே நல்ல புத்தகங்களை தட்டி வாசிப்பவர்கள். ஆனால் இவர்கள் திரைந்து கொள்வதற்கு கபிட தமிழில் உலக சினிமாவை பற்றிய புத்தகங்களில்லை.

தற்போது சின்னையைத் தவிர்த்த சிறுநகரங்களில் வசிப்பவர்கள் கட்ட ஹாலிவூட் திரைப்படங்களைத் தவிர்த்து வறோ திரைப்படங்களை காண்பதற்கான சாத்தியம் பிவிபி வழியாக உருவாகி உள்ளது. ஆனால் எந்த படங்களை பார்ப்பது எப்படி தரேவ் செய்வது எப்படி புரிந்து கொள்வது எனத் தெரியவில்லை. நவீன ஓவியம், இசை போலவே சினிமாவினை ரசிப்பதற்கும் ஆழ்ந்த பயிற்சியும் உழைப்பும் தேவை. ஆகவே இதற்கான மாற்றுமயற்சிகளில் ஒன்றாக சினிமா மீது ஆர்வம் கொண்டிருந்த இளம் நண்பர்கள் சிலரையும் ஒன்றிணைத்து உலகசினிமாவிற் கான ஒரு புத்தகத்தை உருவாக்கினேன். இந்த புத்தகம் உருவாவதற்கு மீண்டும் அண்டுகள் கால அவகாசம் தேவைப்பட்டது.

16) 000 00000000000000 000000000000 000000000000 0000 0000000 00000 000000000 00000 0000000000000000.0000 0000000000 000000 000000000000000 ?

நான் 1984ல் எழுத துவங்கி இன்றுவரை இருபது ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. இதுவரை இலக்கியவாசகர்கள்க்கு மட்டுமே பரிச்சயமாகியிருந்த எனது எழுத்து இன்று பலவகை பட்ட வாசகர்களை நோக்கி விரிந்திருக்கிறது. அது என்புத்தகங்கள்க்கான வாசகர்களை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறதே தவிர எனது ஈடுபாட்டில் எந்த மாற்றத்தையும் உருவாக்கவில்லை.

17) 000000 0000000000 00000000 0000000 000000000000000 000000 00000000 0000000000 0000000000000000.000000 000 0000000000000000 00000000 0000000000 000 000000000000000000 0000000000000000 000000000000000000 000 00000000000000000000.000 000000 00000 0000000000000000 ?

துணையெழுத்து ஒரு கட்டுரைத் தொடர். எனது பயணத்தையும் நான் கண்ட மனிதர்களையும் முன்வைத்து எழுதப்பட்ட ஒரு பத்தி.. அது விகடனில் வெளியானதே தவிர எந்த சிறுபத்திரிக்கையிலும் வெளிவந்திருக்க கட்டிய சாத்தியம் கொண்டது தான். நான் கட்டுரைகளை புனைவொழியில் எழுதுகின்றவன்.

தமிழில் பொதுவாக கட்டுரைகள் என்றாலே ஒரு சலிப்பிட்டும் நடையில் வழக்கொழிந்து போன வார்த்தகையையும் புள்ளிவிபரங்களும் கோட்பாடுகளையும் நிரப்பி நம்மை மீச்சுதிணற வைப்பதாகவேயிருந்து வந்திருக்கின்றன. நான் வாசித்தவரை போர் ஹயேன் கட்டுரைகள் மிக தீ விரமானவை ஆனால் அதன் மொழி புனைவொ தன்மை மிக்கது. உம்பர்த்து இகோவை வாசித்த பாருங்கள் பெரிய விஷயங்களை கட்ட எத்தனை எளிமையாகவும் பரிசுத்தமும் புரிந்து கொள்ள வகைகிறார். இதாலோ காலவினோ,

Written by - சந்திப்பு: தளவாய் சூந்தரம் -
Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

ஆக்டோவியா பாஸ் , மார்க் வஸெஸ் என பல முக்கிய எழுத்தாளர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் தரூம் வாசிப்பு அனுபவம் மிக உயர்ந்த நிலையிலிருக்கிறது.

கார்கூறிச்சி அரூணாசலம் மறநைந்து நாற்பதாண்டுகள் முடிந்துவிட்டது அதாவரை அவருக்கு வாழ்க்கை வரலாறு கிட்ட எழுதப்படவில்லை. அவரை பற்றி எந்த இதழிலும் யாரும் எழுதுவதில்லை என்று துணையெழுத்தில் அவரை பற்றி எழுதியதைப் படித்துவிட்டு அவரது மகள் நன்றி தெரிவித்ததோடு கார்கூறிச்சிக்கு நினவாக பிஜயையில் வகைகட்டி ருந்த சிறிய சந்தன நாதஸ் வரத்தனை எனக்கு பரிசாகவும் அளித்தார்கள். இது போலவே பிரமீள் பற்றிய கட்டுரையை வாசித்துவிட்டு அவர் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள கரடிக்குடியில் ஒரு நினவை மண்டபம் எழுப்புவதற்கு அமெரிக்காவிலிருந்து ஒரு மருத்துவர் ஒரு லட்ச ரூபாய் எனக்கு அனுப்பிவைத்திருந்தார்.

நினவைமண்டபம் அனுப்புவதை விடவும் புத்தகவெளியீடுகள், இலக்கிய கட்டிடங்கள் நடத்துவதற்காக சென்னையில் பிரமீள்ள் பெரால் ஒரு நினவை அரங்கம் அமைப்பது நல்லது என்று தோன்றுவதாக சொல்லி அப்பணத்தை திருப்பி அனுப்பிவைத்தனே. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் பிரமீள்ள் பெரால் அரங்கம் கட்டி தருவதற்கு இப்போது அவர் ஆர்வமாக பணம் சேகரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். வாசிப்பை மீறி ஒரு சயல்பாடாக தான் துணையெழுத்தின் எதிர்வினை அமர்த்திருந்தது.

17) 00000000 0000000000000000000000000000 0000000000 0000000000 00000000 0000000000000000 0000000000000000.000000 000 0000000000000000000000 0000 0000 000000 000000000000000000.?

எப்போதும் சிறுபத்திரிக்கைகள் மாற்றுக்குரலுக்கு உரிய களத்தை உருவாக்குவதற்கு தான் முனைந்திருக்கின்றன. சிறுபத்திரிக்கை என்பதே ஒரு எதிர் திசையில் செல்லும் நீர்வோட்டம் தான். அதன் நோக்கம் வாசகர்களையே விருத்தி செய்வது அல்ல. கூறிப்பட்ட ஒரு நோக்கம் சார்ந்து நண்பர்களால் தங்களுக்கு கைப்பணத்தை செலவழித்து தான் சிறுபத்திரிக்கைகள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. இன்று தமிழில் முக்கிய எழுத்தாளர்களாக அறியப்படும் யாவரும் சிறுபத்திரிக்கையில் எழுதி வந்தவர்களே. சிறுபத்திரிக்கைகளின் தவே எப்போதும் இரூந்து வரக்கூடியது தான்.

இடைநிலை இதழ்களின் மீது எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. இவை எந்த விதத்திலும் தன்னையே இடைநிலையாக நினதைக்குக் கொள்கிறது என்று தெரியவில்லை. பத்திரியைப் பேர்ப்படிப்பதால் அது இடைநிலை இதழாகிவிடாது. அதுவும் சிறுபத்திரிக்கை தான். இடைநிலை இதழ் என்றால் தமிழ் சினிமா விமர்சனமிருக்கும் நாலு கலர்பக்கமிருக்கும். இத்தோடு ஒன்றிரண்டு மொழிபெயர்ப்பு கதைகள் வெளியிடப்படும் என்பது தானா? தமிழுக்கு

நான் எனது அரசியல் சமீக நிலைப்பாடாக இந்த இரண்டாவது வகையை சார்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். கல்வியிலும் கலாச்சார தளங்களிலும் ஏற்பட்டுவரும் சீரழிவுகளை தொடர்ந்து பல அரங்கங்களில் கண்டித்தும் எனது பார்வகளை வலியுறுத்தியும் வருகிறேன். வாழ்விடங்களை விட்டு வளையறூபவர்களின் மீது எப்போதும் அக்கறை கொண்டிருக்கிறேன்.

19) 00000000 0000 00000000 0000000 000000000000 0000000 0000000000000. 000 0000000000000 0000000 0000000 0000000000000.?

வியாச பாரத்தில் அரவான் களப்பலி பரிதாக விவரிக்கப்படவில்லை. ஆனால் தமிழகத்தில் அரவானுக்கு ஒரு முக்கியத்துவமிருக்கிறது. குறிப்பாக நாட்டார் மரபில் அரவான் கிருஷ்ணனால் தான் களப்பலிக்கு தரேவு செய்யப்படுகிறான். பின்பு கிருஷ்ணனே பிணை வடேமிட்டு வந்து அரவானோடு கலவி கொள்கிறான். கிருஷ்ணன் ஆண்பிணை என இரண்டு உடல்கொண்டவானாகியிருந்ததால் அரவானிகளும் அவரைப்போலவே நீலம் பிச்சிக்கொண்டு ஒரு இரவ அரவானை மணந்து மறுநாள் தாலியறுத்துவிட்டு ஒப்பாரி வகைகிறார்கள். இந்த சடங்கு கபுவாகத்தில் ஆண்டு தோறும் நடக்கிறது.

அரவான் ஓரே நேரத்தில் ஓடுக்கப்பட்ட மனிதனையும் விலக்கப்பட்ட பால் உறவினரும் அடையாளமாகியிருக்கிறான். அத்தோடு யுத்தத்தில் சாதாரண மனிதர்கள் பலிகொடுக்கப்பட்டு வருவது காலம் காலமாக நடந்துவருகின்றது என்பதற்கு சாட்சியாகவுமிருக்கிறான். அரவான் ஒரு வனகுடி. இப்படி பலதளங்கள் கொண்ட கதாபாத்திரமாகியிருப்பதால் தான் அரவானை நாடகமாக்கினேன்.

20) 00000000 0000 00000000 0000000000000000000000000000000000 ?

பிளத்த விகாரை ஒன்றை பற்றிய நாவலை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். விகடனில் கதாவிலாசம் என்று தமிழின் முக்கிய சிறுகதையாசியர்களை பற்றி ஒரு புத்தியை எழுதிக் கொண்டு வருகிறேன். இணையத்தில் அடசரம் என்ற பெயல் உள்ள எனது பிளாக்கில் அவ்வப்போது சிறுகட்டுரைகள் எழுதுகிறேன். இயற்கையை பற்றி உலகமெங்கும் உள்ள பலவறூ பழங்குடி மக்களால் சொல்லப்பட்டுவரும் நூற்று கழந்தகைகள் கதைகளை மொழிபெயர்த்திருக்கிறேன். அது ஏப்ரலில் தனிநூலாக வளிவரயிருக்கிறது.

21) 0000000000000000 0000000000000000 000000000000 0000000000000000000000 0000000 0000000000 ?

Written by - சந்திப்பு: தளவாய் சூந்தரம் -
Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

எனக்கு எந்த மாற்றமும் தரரியவில்லை. குழந்தைகள் தான் விளையாடுவதற்கு இடமின்றியும். சரேந்து கதை பசே நண்பர்கள் இன்றியும், தனித்து விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். கரணை ஒதுங்கிய படகை போல ஒரு தீ ராத் தனிமையிட்டுத் திரும்புகிறது. நான் தப்பிக் கொள்வதற்கு புத்தகங்களும் தலகைவிழ்ந்தபடியோ அல்லது யாவரும் உறங்கிய பின் இரவில் விழித்துக் கொண்டு தடுவலை வடிகை பார்த்தபடியோ இருக்கிறேன். மனவியும் குழந்தைகளும் தங்களது இயல்பை மறந்து மெளனமாகக் கொண்டு வருகிறார்கள். தடுவலைக்கிடையில் ஆழ்ந்துபோயிருக்கும் அவர்கள் மூலங்களை கவனிக்கும் போது அது நிம்மதியற்றதாகவே தெரிகிறது. அதை நின்கைக்கும் போது தான் சற்றே பயமாக இருக்கிறது.

மலம்: <http://tamilhelp.wordpress.com/>